

Czy jesteście zagubionymi owcami?

(24 niedziela zwykła, rok C, Łukasz 15, 1-32)

Poprzez przypowieść o zagubionej owcy i monecie Jezus daje nam jeszcze raz piękną lekcję miłości. Mówi nam, jak ważne jest, w Jego oczach, opiekować się i kochać naszego bliźniego, nawet (i przede wszystkim) jeśli jest grzesznikiem.

Bądźmy jak pasterz, który porusza niebo i ziemię, aby odnaleźć zabłąkaną owcę. Nie akceptujmy żadnej straty ludzkiej, przywiązujemy uwagę ustawicznie do najsłabszych, do tych, którzy zginają kolana w doświadczeniu, tych, którzy z licznych powodów, zagłębiają się w grzechu.

Ocalić jedną zabłąkaną wydaje się ważniejsze niż pozostawać po prostu pośród sprawiedliwych. Poprzez ten akt oddania i miłości przyjmujemy, jak Jezus mówi w Ewangelii, „radość w niebie z jednego grzesznika, który się nawraca”.

I oczywiście pamiętajmy, że każdy z nas może bardzo łatwo stać się jedną z tych zagubionych owiec! I tam, z naszej strony, będziemy potrzebowali całej uwagi i miłości Jezusa.

Bernard Vollerin, tłumaczenie: Joanna Szubstarska